

Albert Sáez President del consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Entrevista

El nou president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Albert Sáez, durant l'entrevista en un cèntric hotel de Barcelona ■ JORDI GARCIA

“Tot mitjà rep pressions, però han de ser raonables”

FINALITAT • “La llei de la CCMA preveu la desgovernamentalització dels mitjans públics. No diu res de despolitització” **PERFIL** • “No em sento crosta nacionalista” **OBJECTIUS** • “Una de les primeres coses que farem és definir el perfil de director general” **Per: Mayka Fernández i Marta Lasalas**

Divendres passat Albert Sáez va prendre possessió del seu càrrec com a president del consell de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), i va deixar enrere la seva etapa com a secretari de Comunicació del govern de la Generalitat. La constitució d'aquest nou òrgan, que haurà de dirigir els mitjans de comunicació públics catalans, s'ha vist enterbolida per les crítiques que ha rebut el perfil d'alguns dels membres del consell, i no només des d'àmbits professionals sinó fins i tot des del mateix Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC).

El procés de negociació entre els partits per a la constitució del nou consell de govern de la CCMA no ha resultat gens fàcil.

Estàvem davant d'un canvi que primer va ser legislatiu, però també obligava a un canvi de procediment, a un canvi cultural respecte als mitjans públics. És lògic que això es fes a través dels grups parlamentaris. No se m'acut una altra manera de fer-ho, ja que tenen tota la legitimitat democràtica. Després hi ha hagut una sèrie

de recances, de crítiques per part de l'opinió pública i dels col·lectius professionals que els nous membres del consell de govern hem de respectar i superar amb la nostra actuació.

Què pensa fer per superar les reticències que els comitès professionals han expressat respecte a l'elecció dels membres del consell de govern?

Estem conjurats a treballar i prendre les decisions amb cohesió, de manera que s'esvaeixin aquestes reticències inicials per part dels professionals. Hem de tenir credibilitat per poder exercir les competències que ens dona la llei. Ens hem de guanyar això en aquells aspectes que han estat qüestionats pels professionals.

Quin és el perfil que ha de tenir el director general?

Ho discutirem la setmana que ve en el consell de govern. És una de les primeres coses que hem de fer.

I els partits, quan sabran els noms?

Quan els fem públics.

No estaran informats?

Això la llei no ho contempla.

Com ho podran evitar?

Treballant el consens dins del consell. Si el consell està d'acord en un nom no serà difícil que sigui acceptat per tothom. Per tant, la primera condició perquè els nomenaments siguin acceptats és que comptin amb el suport de tot el consell.

El CAC, tot i que al final va donar llum verda a la idoneïtat dels candidats proposats per formar part del consell, va fer crítiques al procés negociador. Quina opinió li mereixen?

És el que sobiranament ha decidit el CAC, no crec que una part pugui jutjar el jutge. Acato la decisió del CAC.

ERC va fer una aposta molt forta per situar-lo a vostè com a president del consell. ¿Això vol dir que Esquerra tindrà capacitat d'influir en les seves decisions?

El meu compromís és amb els cinc grups parlamentaris que van donar suport a la meua candidatura igual que la dels altres consellers. El meu compromís com a president és treballar perquè el consell funcioni i ho faci d'acord amb un model de ràdio i televisió pública ambiciós, professional, viable econòmicament. Aquest és el meu compromís.

PERFIL:

Pell d'elefant

Albert Sáez (Barcelona, 1965) és una persona prou coneguda pels lectors de l'AVUI. L'exdirector adjunt d'aquest diari, ara com a president del consell de govern de la CCMA, haurà de regular la feina dels mitjans públics catalans. Aquest periodista compromès i contundent és del tot conscient que haurà de recórrer a una bona pell d'elefant per protegir-se de les tempestes que atien les perilloses cruïlles on es troben periodisme i política.

¿Es pot dir que s'han acabat les trucades dels partits als mitjans de comunicació públics?

El món és un joc de pressions. Les pitjors que he patit jo com a periodista van ser en un procés electoral d'un club esportiu, pel que fa a la forma, intensitat, superació de normes deontològiques... El que s'ha de garantir és que ningú tingui capacitat de determinar les informacions dels mitjans públics pel fet que són públics. Tothom als mitjans públics i privats intenta legitimament explicar com veu ell les coses i com li convé a ell que en aquell moment es vegin. Els bancs, les caixes, els partits, les associacions de veïns, els advocats... El periodisme és també una pugna sobre la interpretació de la realitat. El que no pot passar és que quedi cap ombra de dubte que pel fet que un mitjà és públic es produeixen interferències des del punt de vista polític i empresarial. Això és el que hem de garantir, i si es produeixen interferències, que hi hagi mecanismes per solucionar-ho. Tots els responsables de comunicació de totes les institucions truquen als mitjans de comunicació públics i privats. I és més, possiblement, si no truquessin, la feina periodística

Entrevista

no seria possible. Ara, això s'ha de moure en uns terrenys raonables. És a dir, que els mitjans i els professionals puguin administrar aquestes pressions en funció de la credibilitat que li donen a cadascuna de les fonts i també de la representativitat, no només política.

El fet que hi hagi entre els membres del consell exdiputats, exconsellers, excaps de premsa de partits, ¿pot condicionar la voluntat que hi havia de despolititzar aquest òrgan?

La llei preveu la desgovernamentització dels mitjans públics. No diu res de despolitització. És a dir, la màxima responsabilitat executiva de la Corporació no s'ha nomenat a través d'un decret del govern sinó a través d'una majoria qualificada de dos terços del Parlament. D'altra banda, aquests nomenaments s'han fet per a sis anys, cosa que els deixa aïllats dels cicles electorals i parlamentaris. Penso que despolititzar no estava en la llei.

Però sí que s'havia apostat per un perfil eminentment professional dels membres del consell....

Sí, i s'hi ha apostat.

En alguns casos, pesa més el perfil polític als currículums...

Als nomenats no ens correspon jutjar els nomenadors, vull ser molt respectuós amb el Parlament. Etiquetem les persones, però els perfils són complexos.

Els mitjans de comunicació que depenen de la CCMA, són prou plurals?

El CAC diu que sí, els estudis d'audiència també. En tot cas, la pluralitat no és una cosa que s'aconsegueixi i es tingui, sinó que es guanya en cada decisió i en cada moment. Per tant, sempre haurem d'estar vetllant per la pluralitat.

Se sent crosta nacionalista?

Jo, no.

¿Creu que hi ha crosta nacionalista als mitjans de comunicació de la CCMA tal com va denunciar el diputat socialista Joan Ferran?

No és una expressió que em serveixi per entendre la situació.

Més enllà de l'expressió, ¿considera que hi ha una sobrerepresentació d'una manera de pensar i que altres maneres de pensar del món social i polític no estan prou presents?

Per una afirmació de tipus genèric seria absolutament una imprudència. No crec que l'hagi de fer ningú.

Doncs, hi ha qui l'ha fet...

Estic convençut que aquest nou marc institucional ens permetrà que qualsevol percepció que hi hagi en aquest sentit trobi mecanismes per expressar-se. El que cal assegurar és que qualsevol persona que trobi que els mitjans del seu país no li donen el servei públic que reclama, tingui la possibilitat d'expressar-ho i nosaltres la capacitat d'avaluar si aquesta demanda entra dintre de les funcions del servei públic i si hi ha els recursos econòmics i humans per fer-ho. Aquest és el procés que comencem. Això no vol dir fer taula rasa del passat. Ara tenim uns mitjans que han aconseguit un grau raonable de satisfacció social. Tenim que

El president del consell de govern de la CCMA considera que la nova llei permet desgovernamentitzar els mitjans públics de Catalunya. En canvi, no diu res de despolitització. Sáez posa com a exemple que la màxima responsabilitat de la Corporació no la nomena el govern sinó el Parlament, per una majoria qualificada de dos terços.

■ JORDI GARCIA

la seva penetració en l'audiència és més que raonable com a servei públic. Tenim una situació econòmicament sanejada, un nou marc on discutir com afrontar els nous reptes... Tenim un bon patrimoni. Quan es van crear aquests mitjans, fa 25 anys, hi havia qui deia dins i fora de Catalunya que no teníem ni els recursos humans ni la capacitat professional ni la capacitat econòmica per fer-ho. S'ha fet i s'ha fet raonablement bé. Tenim un país on la disponibilitat d'utilització de la llengua creix cada any. Ho hem d'aprofitar. És un projecte apassionant, un moment apassionant i les possibilitats professionals de la casa i l'interès del públic han demostrat que interessa el que es fa.

Pel que fa a la polèmica entorn a la interrupció de les emissions de TV3 al País Valencià, ¿el que ha fallat és exclusivament responsabilitat del govern valencià?

Es un procés que no ha acabat. Els processos en marxa sempre són difícils d'avaluar. Hi ha en aquests moments instruments que estan a punt de fer-se efectius des de l'àmbit legislatiu, que faran molt

fàcil la solució d'aquest contenciós en un període raonable de temps.

I aquesta solució des de l'àmbit legislatiu, s'articularà aquest any?

Sí.

Cal replantejar les relacions entre les televisions públiques?

Des del consell de govern hem d'ajudar perquè les relacions entre la ràdio i la televisió pública de Catalunya, com ara ja passa amb la ràdio i la televisió pública balears i com pot passar amb les del País Valencià, vagin més enllà de la reciprocitat de les emissions i contemplin aspectes de tipus industrial, professional, etc. Penso que per aquesta via podem treballar.

Com es vehicularan aquestes relacions?

Ara hi ha un marc de col·laboració dins de la FORTA (Federació d'Organismes de Ràdios i Televisions Autònòmiques). Crec que es pot avançar en el tema de les produccions cinematogràfiques, en certs temes de desenvolupament tecnològic, en temes de doblatges... És a dir, tot allò que tingui utilitat per a tots segur que ho podem fer junts. ■